

La manera que té Tabuenca de mesurar el ritme és material, corporal i gestual. Utilitza el seu propi cos i, en ocasions, també altres elements físicament presents, com el degoteig d'una tela xopada i penjada sobre un tom-tom. Forma part d'aquestes alternatives als estàndards abstractes i precisos que estableixen una norma mitjançant una complexa cerca d'un referent ideal. Alternatives experiencials que empen referents més propers i tangibles, com mesurar metres a passos, afinar a cops de martell o establir sistemes d'altures que fugen dels estàndards assimilats per tal de cercar altres possibilitats a través de la pròpia oïda. No es tracta de gestos transgressors que trenquen amb les estructures donades, sinó d'establir estructures pròpies.

FERRAN FAGES guitarrista, improvisador i compositor

Nascut a Barcelona el 1974, Ferran Fages és compositor i un referent internacional en l'àmbit de la improvisació electroacústica. En actiu des de finals dels noranta, compta amb una cinquantena de referències discogràfiques. Ha fet gires, concerts i tallers per Europa, Amèrica i Japó. És guitarrista de formació, instrument amb el qual, ha desenvolupat un llenguatge propi mitjançant l'ús d'afinacions no convencionals, els tempos lents i tractant la guitarra com un objecte ressonant.

www.ferranfages.net

LUIS TABUENCA percussió

Solista internacional de música contemporània i compositor, Tabuenca es va formar en diversos conservatoris d'Europa (CSMA, ESMUC, Conservatori d'Amsterdam) i a la Universitat de Califòrnia a San Diego. Ha realitzat gires per Europa, Àsia i Amèrica i ha estat artista resident a la Universitat de Nova York entre d'altres.

Ha compost música per a instruments solistes, ensemble, dansa contemporània i cinema documental. També ha enregistrat per a Mode Records, Aural Terrains, Sinkro Records, Verso i Naucleshg. És fundador i director artístic del Festival Internacional de Música Experimental (FAT).

www.luistabuenca.com

SAMPLER SÈRIES

FERRAN FAGES Detuning series for guitar

LUIS TABUENCA Solos

26 DE NOVEMBRE DE 2016
MACBA

MÚSIQUES DE NOVA CREACIÓ

AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

Comenta aquest concert amb
#samplers series

Segueix-nos a

Amb el suport de: **Sabadell**
Fundació

Ferran Fages guitarra elèctrica i ones sinusoidals
Luis Tabuenca percussió

SAMPLER SÈRIES al "MACBA es viu"

FERRAN
FAGES
Barcelona 1974

Detuning series for guitar

LUIS
TABUENCA
Saragossa 1980

Autorretrato. Bateria preparada (2013)

Corrección. Vibràfon y gotes d'aigua (2015)

No me olvides . Caixa i veu en off (2016) *

Corporel. Percussió corporal (1985)
Compositor: Vinko Globokar

Tántalo. Bombo suspès i veu en off (2014) **

* Testimoni: Mª Victoria Martínez (entrevista realitzada per l'*Espacio Tangente*)

** Voz en off: Eva Lootz

NOTES AL PROGRAMA

Serafin Álvarez

Un metre és la longitud del trajecte recorregut per la llum en el buit durant un temps d' $1/299\,792\,458$ segons. O almenys aquesta és la seva definició actual. En el passat, un metre també va ser la longitud d'una barra de platí iridiat que es conserva al Bureau International des Poids et Mesures a 0 °C, o la deumilionèsima part de la longitud d'un quart del meridià terrestre, per citar alguns exemples de metres coneguts. La història de la definició de la principal unitat de longitud evidencia l'enorme problemàtica que suposa establir un estàndard, una referència pretesament objectiva i universal.

En música, el concepte d'afinació també és un estàndard i, com el metre, també ha estat alterat al llarg de la seva història. Fa segles, per exemple, els orgues de les esglésies s'afinaven a cops de martell, i quan un tub es trencava es retallaven tots els altres a la mateixa altura, modificant d'aquesta manera tan poc precisa, o tan poc científica, l'afinació de tot l'orgue. Els estàndards són útils, però de vegades, tot i que no sigui tan precis, fer un pas llarg per mesurar un metre és força més pràctic que cronometrar un raig de llum en el buit. La mesura viscuda i la mesura construïda. Ara bé, els estàndards també són necessaris; una mateixa peça interpretada repetides vegades no seria la mateixa si els instruments no s'afinessin o si els temps no es respectessin (deixant de banda que podríem discutir si una peça interpretada repetides vegades és o no la mateixa peça, però aquesta és una altra història). No obstant això, els estàndards limiten i exclouen, i l'elaboració de sistemes de referència alternatius ha estat i continua sent una poderosa font de recursos creatius.

La desafinació, o un sistema d'afinacions no convencionals, és un dels recursos emprats per Ferran Fages a *Detuning Series for Guitar*, una peça en la qual continua desenvolupant les seves recerques sobre la ressonància dels instruments i dels espais, i sobre les propietats físiques del so. Mitjançant l'ús d'estructures fracturades que es van desplegant lentament, llargs sostinguts, batecs (dues freqüències lleugerament diferents tocades simultàniament) i l'acompanyament d'ones sinusoidals, units a la delicada i introspectiva forma de tocar que caracteritza el treball de Fages, *Detuning Series for Guitar* incideix més en els intervals recorreguts que en els punts establerts: els temps, esdeveniments sonors i silencis compresos entre nota i nota, el gairebé imperceptible rang de freqüències entre batecs, i les altures situades entre les afinacions canòniques. Com un arquitecte que tracés els seus plans acuradament i rigorosament, a mà alçada, entre les línies d'un paper mil·límetrat que utilitza el seu propi sistema mètric.

El treball de Luis Tabuenca és molt més performatiu i gestual. Un treball de percussió expandida en el qual explora els límits entre la improvisació i la composició. A Solos, Tabuenca reflexiona sobre les possibilitats de la percussió, del pols i del ritme, redefinint-los a través del seu propi cos, establint un diàleg voluptuós entre cos i instrument. *Corporel* –una peça de Vinko Globokar inclosa a Solos en la qual l'interpret es colpeja el cos, que usa com a instrument, i emfatitza el gest del percussionista– reflecteix de forma paradigmàtica moltes de les inquietuds de Tabuenca.